

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Városi közgyűlés.

Pécs, 1896. november hó 9.

(*) Első osztályu temetést rendeztek ma a város atyái volt polgármesterüknek, jelenlegi képviselőjüknek, Aidinger Jánosnak, teljes konduktal. Eljött mintegy száz városatyá, hogy egyhangu szavazatával évi 2050 forintokat szavazzon meg a nyugalomba vonuló öreg urnak, aki ezután külön képviselői diurnumokért fogja a város érdekeit képviselni Bánffy parlamentjében.

A diszes szertartáshoz, melylyel ez a temetés végbement, Littke József, a helybeli szabadelvű pártnak egyik oszlopos tagja szolgáltatva a fáklyafényt, megvilágítván azokat a bokros érdemeket, a melyekért ő is készséggel megszavazza a penziót: talán majd megszabadul a város távozásával attól a lidérc-nyomástól, mely összes közügyeinket oly hosszú időn át megfeküdte.

Perls Armin dr. rabbi elmondta a bucsuztatót a tőle megszo ott pathoszsza, a városatyák ezután oszladozni kezdetek s mire a többi tárgyak referálása kezdetét vette, alig voltak már hatvanan, akik helyeiken fészkelődve hallgatták a hosszas eszmecserét, mely különösen az új központi temető ügyénél kifejtett. Maga az ügy nem nyert általa semmit, ott vagyunk, ahol ezelőtt, — az ügyet újból kiadták a temetői bizottságnak.

A többi ügyek ezután simán mentek keresztül és tizenegy óra tájban szétesztotak a még együtt maradt városatyák, akik közül az a 11, akiket ma a főispán ebédre hívott, a polgármester szobájába vonult — eltölteni az időt addig, míg az ebéd ideje elérkezik. Ezek bizonyára azt hitték, hogy ők voltak az elsők, akik kondoleáltak Aidinger urnak kivivott sikeréhez; pedig hát ebben csalatkoztak, mert Ladányi Sándor bizottsági tag már az ülés folyama alatt megcselekedte ezt, és ő volt az első, aki a polgármesteri szobában cognacos pohárral koccintott a kir. tanácsos polgármester ural.

A gyűlés lefolyásáról egyébként kiküldött tudósítónk a következőkben számol be:

*

Kardos Kálmán főispán pont 9 óra kor eljenzések közt elfoglalván az elnöki széket, szintültig megtelt padsorok és karzat előtt a következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

„Mélyen tiszteit közgyűlés! Midőn izgatottak a kedélyek, bae egy és ugyanazon szent cél lebeg előttünk, de véleményeltérés és nézetkülönbség választja el a polgárt a polgártól, meg van nehezítve majdnem lehetetlen a békés tanácskozás. Éppen ezért az elmúlt időszakban nem hívtam össze a közgyűlést.

Mai napon azonban, midőn a politikai hullámverések már elcsendesedtek és letettük a fegyvert; egy eszme, egy cél lebeg sze

meink előtt, egy eszme vesérel és fog benünket egyesíteni: hogy törvényhatóságunk, kedves városunk üdvét, jóvoltát és jövőjét előmozditsuk, (éljenzés) a miben, azt hiszem, mindnyájan egyetértünk.

A tisztelt közgyűlést tehát ezen biztos tudatban üdvözölve, mielőtt a mai közgyűlés tárgysorozatára térnénk át, egy szomorú kötelességet kell teljesítenem, midőn derék szerény polgártársunk, e közgyűlés érdemes tagjának, Kovacsics Jánosnak elhunytát bejelentem.

Szerény élete köztiszteltben, szeretetben részesült, ami szokatlan módon nyilvánult, midőn ugyszólván az egész nagy közönség kísérte ki utolsó helyére, sirjához. Megérdemli, hogy emlékéit jegyzőkönyvileg örökítsük meg és enyhítsük vele a gyászoló család sebeit.

Ezennel a közgyűlést megnyitom és kérem a tárgysorozat fölvetelét.

Leiratok.

Az egész terem egy emberként fölemelkedett ezután helyéről, midőn Majorossy főjegyző a királyi leiratot fölolvasta, melyben ő felsége az ezredévi ünnepek lefolyása fölött örömet és teljes megelégedését fejezi ki.

Úgy ez, valamint József főherceg köszönő levele, melyet a város közönségének üdvözlő föliratára küldött válaszképpen, leányának eljegyzése alkalmából, hódoló tisztelettel tudomá ul vétetnek.

A polgármester nyugdíjazása.

Nendvich Andor I. aljegyző ismertette ezután a tanácsi előterjesztést Aidinger

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Bünjel.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Alig látszott ki az a csipetnyi asszony a rózsabokrok közül; egy goromba inda hájába kapaszkodott, kezét megvérezte a tövis, de azért hol ágaskodva, hol leguggolva vagdosta a pattanó bimbót, ha megtetszett neki.

— Így ni! Ez a haragos piros az emésztő szerelem virága. Itt egy sárga thearózsa: ez a féltékenység. No még egy ibolyát, az az állhatatosság jelképe. Maga akarja összekötni? Mert ahhoz is érteni kell ám: hogy takarja el a levél a szirmot; ha befödi egészen, akkor azt mondja vele: szeretlek, remélek. Ez azonban egy kis pökhendiségre vall lánynyal szemben.

Rezső mosolyogva hallgatta a fecsegését.

— Hát honnan tudja — kérdezte aztán, — hogy ezt a csokrot lánynak akarom vinni?

— Hát ugyan mit csinálna vele? Itt könyörög a bácsinak, hogy engedje az ő kedvenceit levágni, a réninek mopszlit ígér, hogy pártolja a kérését, a kocsist lelövésével fenyegeti, ha nem siet a kertet kinyitni, én magam megtépetni hagyom a tövissel miatta, s most azt mondja, hogy nem lánynak akarja a virágot? No jól van, uram, hát akkor elteszem magamnak. A maga számára nincs virágunk. Érti?

És kacagva nyujtotta a csokrot férjének, ki most szemközt jött velük.

— No ne bolondozzon Gizella, — kérlete Rezső. — Hát mit törődik azzal, akármit csinálok is vele. De ha éppen tudni akarja . . .

— Ahán! Hát mégis tud maga őszinte lenni. No ne duzzogjon, itt a csokra, kösse össze annak a kicsikének. Hiszen én csak tréfáltam. Vagy azt hiszi, nem ismerem magát annyira, hogy ki ne találjam a szándékát? Hogy maga kijönne az urasághoz ebédre, ide az unalmas pusztára, vagy csak azért, hogy bennünket meglátogasson! Nevetséges. Kijött köteles illemből, meg hogy emléket vigyen magával: ime a távolban is rólad gondolkodtam. Nincs igazam. No, jó, jó . . . Hanem mondja csak, milyen ő: szőke? — kékszemű? — karcsu? . . .

— De Gizella . . .

— Semmi de! maga elfelejti, hogy rokonok vagyunk, aztán meg a nagyobbik fiam három éves ám már. Ilyen öreg máminak elmondhat bátran ily aranyos titkokat. Vagy a férjem előtt titkolózik? Hisz Lajos régi barátja magának.

— No, hát éppen se titkolom: szőke, kékszemű, karcsu . . .

— Nagyon szereti?

— Imádom!

— Brávó, brávó! — kacagott föl a menyecske és tapsolt örömben a sikerült vállalatás fölött.

Körüljárták astán a kertet, az asszony férje karjába csimpaszkodva, Rezső a csokrot kötözgetve.

— Emlékszik-e Rezső — kérdezte egyszerre Gizella — mióta nem láttuk mi egymást? Már négy éve elmúlt. Elég nem szép magától, hogy ennyi ideig nem mutatkozott. Pedig milyen jó barátok voltunk mi egykor, mikor szegény mama még élt és bent laktunk a városban. Lajos akkor már félig meddig vőlegényem volt, maga még fiatal honpolgár, az idealista, a poétikus kedély, s aki sokat tartott a tollára . . . Apropos! szokott-e még most is novellát, meg ilyen bolondságot írni?

— Semmit sem írok, Gizella. A fiatal gyerek vénnek érzi magát ahhoz, hogy hazudjon, az idealizmusból még egy tollat sem tudtam venni; az én költői kedélyem meg igen jó arra, hogy elégiát írjon az adófizetőkéről — végzés alakjában. A tollamat is csak annyira becülöm, a mennyire ebben segít. A többi hazudság volt . . . egy megbomlott agy idétlen szülötte. Megtagadom valamennyit.

— Maga goromba — szólt duzzogva Gizella.

— Ugyan miért?

— Miért, hát . . . hát mert egy novellát rólam is írt, igaz, hogy az én kérésemre. Nem emlékszik rá? Abban az időben minden héten jelent meg öntől egy bohó mese, a melynek hőse egyszer Böske, máskor Ma-

János volt polgármesternek nyugdíjba helyezése iránt beadott kérelme tárgyában.

Még az elmúlt 1895. évben kérte a főispánhoz benyújtott kérvényében nyugdíjazását. Ez a kérvény azonban soha sem került a közgyűlés színe elé, bár Aidinger annak elintézését egy újabb kérvényben megstúrgette. Nem terjesztették be és a kérvény azért — úgy mond a tanácsi javaslat — mert a közhangulat olyan volt, hogy Aidingernek újból való egyhangú megválasztása biztosra volt vehető.

Ezek előre bocsátása után rátér a tanácsi javaslat a f. évi október hó 12-én Aidinger János által nyugdíjaztatása iránt újabb beadott kérvényére; a mire teljesen jogosult volt, mert négy orvos, névszerint dr. Schwartz, dr. Csirer, dr. Ludvig és dr. Tolnai szívültengőst állapítottak meg róla és a tanácsban is több alkalommal szédülési rohamai voltak nevezett urnak.

Igaz ugyan, hogy a nyugdíjsabályzat 3. §-a teljes 40 évi szolgálatot kíván meg a teljes fizetéssel való nyugdíjazásra és a szolgálatképtelenség megállapítását egy kiküldött 5 tagú bizottságra ruházza; azonban ettől minden később bekövetkesendő káros praecedens nélkül el lehet tekinteni; mert Aidinger 25 évi polgármestersége alatt kiváló érdemeket szerzett és teljesen megérdemli a kivételes eljárást. Különbösen is azok közé a tisztviselők közé tartozván, a kik a régi szabványok szerint már 30 évi szolgálatidővel teljes fizetéssel mehetnek nyugdíjba még akkor is, ha munkabírók.

A tanácsi javaslat oda konkludál, hogy Aidinger János teljes fizetésével, évi 2050 frttal, mely f. évi december 1-ével volna folyósítandó utólagos havi részletekben, — nyugdíjaztassék.

Littke József emelkedett föl helyéről és a következőket mondá:

Értem hogy a polgármester ur, fáradtan a munkától, vissza akar vonulni egy olyan állásba, mely diszes ugyan, de sok esetben tövises. Nem egészen vonul tehát nyugalomba, mert régi állását felcseréli egy tekintélyesebb, nyugalmasabb és kényelmesebb állással és így ezzel összekötve a nagyobb jövedelemmel. És igen ügyes dolog, így ténne sok más ember is.

riska, astán sorban, a kalendárium minden neve, csak éppen az enyémet kerülte következetesen. Ejnye Rezső — mondtam akkor magának — hát maga a cousineját nem becsüli annyira, hogy egy tárcát írjon róla? Erre maga megígérte és irt is rólam. Motivum volt az én utolsó vizsgám, hol magam mint riporter szerepel. Én ott szavalok, a publikumot elragadja tehetőségem, magam engem az újságban kidicsér, s ezért magának egy csók van ígérve. És volt a meséje.

— Hát megkaptam a csókot?

— Hogyis ne! Volt már akkor annak gasdája.

— No látja, mégis csak hasugság volt az az én firkám; csak úgy mint a többi is. Az ember valami szépet álmodik, a fantázia azt kicsit kissinési, a szív szeretné valónak tartani, s hogy ebben a hitben ringassa, a kés leírja a mesét, mint igaz megtörtént esetet. Aki olvassa, irigyli a mese hőst, s aki írta, kesereg, hogy miért volt csak álom, ami valónak olyan szép lenne.

— Szóval az egészből csak nekem volt hasznom — vágott Rezső szavába a férj, — mert figyelmessé tétél benne a feleségem érdekes, kreol arcára, meg ébenfekete hajára. Hahaha! Mennyit neveltünk akkor Gizellával az egész histórián. Te! — majdnem féltékenynyé tétél azzal a pazar ömlengéssel a menyasszonyom iránt. De hát tudtam, hogy megrendelésre készült a mese, astán rokon írta, no... és ami a bókokat illeti az én kis banyámra, hát biz azt bárki aláírhatta

Meg tudom magyarázni magamnak, hogy a polgármester miért elleneste mindig a tisztviselők fizetésének feljavítását; de nem osztom azok nézeteit, a kik a polgármester érdemeit oly kitünőknek tartják. Nem következik tehát, hogy én is segédkezet nyújtsak egy ilyen visszavonuláshoz.

Hissz ha oly kitünő tisztviselő volt, mint sokan hangostatják, akkor iparkodnunk kellett volna őt minden áron magunkhoz kötni; mert az az érvelés, hogy mostani új állásban még több hasznára lesz a városnak, nem fog beválni. Hissz itt van egy jeles férfiú, a ki szintén elhagy minket, és éppen úgy fogja ezután is a mi érdekeinket képviselni, mint eddig tette; (éljenzés) nincs szükség tehát konkurrenciát emelni annak a férfinak, a ki ezután is szívvel-lélekkel a miénk lesz. (Éljen Kardos!)

Nem értem azon bizottsági tagokat, a kik ajúldozni kezdenek, ha a tisztviselői fizetések följavításáról van szó. Ezek az urak ilyenkor keresztet vetnek magukra, egy krajcárral, mi nem sok, nem honorálják jobban 70 tisztviselő munkásságát és mégis most ezt a konzekvenciát vonják le saját tartózkodásukból, hogy igenis, kiutalványozzuk a 2000 frtnál nagyobb összeget a nélkül, hogy a többi tisztviselő fizetését feljavítottuk volna.

Én bizonyos inkonzekvenciába esném, ha távolról is ezen nyugdíj-kérvényt ellenezném. Mindig azt hangsúlyoztam, hogy a tisztviselők munkáját jól meg kell fizetni.

Ezért én megszavazom azért is, mert nem kételkedem, hogy a polgármester, a képviselő, ezen nyugdíjat ott fen boldogan nem fogja gyűlölcösztetni.

Megszavazom, mert egy rendszerből akarok megszabadulni. Sohasem tudtam ugyanis megbarátkozni azzal a szomorú ténnyel, hogy itt, e teremben a legjobb intenciók, jöttek legyen azok akár a tisztviselők, akár a bizottsági tagok sorából, itt soha sem birtak érvényre jutni.

Ott vannak az investíciók. Hányszor hangostattuk, hogy vegyünk föl egy nagy kölcsönt és abból teljesítsük mindazt, a mi szükséges; e helyett a sok-sok kölcsönt elaprózva szedegettük föl, s különös, mindig olyankor, midőn a konjunkturák a lehető legkedvesötlenebbek voltak.

volna. Azonban mit szólna ehhez, ha tudná az a kis kékszemű.

— Igen, igen — kacagott föl Gizella — mit mondana a maga elálmódott regéihez, ha végigolvasná azt a sok szentimentális történetet, melyekben egy-egy pajkos fejecske, jószívű mamák és holdvilág, meg virágillat oly bosszantóan szürzavaros egymásutánban szerepelnek. Nem tenné őt idegenné, bizalmatlanná a maga sok bűne?

— Bűnöm? — reszent föl Rezső. — Én azt hiszem, erre a bűnömre büszke lesz az, a ki sorsát az enyémmel összeköti.

— Ast hiszi? Akkor nem ismeri a nőt. Annak a hiúságát, a kiről ír, momentán kiolégíti. De jegyezze meg, hogy a nő, a kit megszeret, ha csak rejti is, hogy maga a lelkeben ápolta már valakinek a képét, az megmarad Juliánknak a szívében, s az marja, az kiöli a hitet, a bizalmat könnyörtelenül s lett legyen az ön szándéka a legnemesebb, azt bebizonyítani igen nehéz lesz.

— Örültség! — még képzeletnek is örültség? Hát az őszinteségnek ne lenne súlya? Hissz egy-két fölvilágosító szó, hosszabb ismeretség, és az igazság végre is győzni fog csak?

— Igaza van, tréfa volt az egész. Le gyen önértetes, magának joga van ahhoz. Az anyám mondta egykor magáról: aki Rezsőt nem ismeri, az nem szereti; aki kevésbé ismeri, az gyűlöli; de a ki megismerte, az nagyon szereti. Hanem azért vigyázzon: mi nők nagyon, nagyon felületesek vagyunk és

Mert méltóztassanak elhinni, egy nagyobb kölcsönrel sokkal többet nyert volna a város, mint azzal a garasos gazdálkodással, melyhez nagyon is hozzáfért mindenha az elitélő kritika. Szakasztott így vagyunk például az aszfaltozás kérdésével...

Egry Béla dr. (közbeszól.) Nem tartozik ide!

Littke József: ... De igenis ide tartozik. Ha nem akar valaki meghallgatni, szabad kimennie. Ebből az akadémikusodó közbekiáltásból csak kettőt következtethetek: vagy annyira lejártam magamat, hogy senki sem akar meghallgatni, vagy hogy a teljes igazságot mondom, a mi némelyeknek fáj.

De menjünk tovább. Hányszor sürgöttem az utcák szabályozását. Ott van a Mária, Percel- és kórház-utca, egyik ház jobban előre van, mint a másik, s mind ujonnan föl építve. Hát a színház körül miért nem bővítették a főutcat? No meg aztán számtalan azoknak a közgyűlési határozatoknak a száma, melyek soha sem lettek végrehajtva. Hogy sokat ne beszéljek, ott van a Köszléle eset. Kiadták a boltot Krausznak s az indokok közt, hogy miért mellőzték a régi bérlőt, éppen — ipsissima verba — a polgármester ur azt mondá: Hja! Krausznak nincsenek robbanó szerei. S különös, a bolt mégis a Köszlé maradt.

Nem azért hoztam fel ez egyes epizódokat a polgármester bokros érdemeiből, mintha én a multat kritizálni akarnám, csupán azért, hogy abból tanuljunk, okuljunk a jövőre nézve, hogy t. i. mit nem kell tennünk, hogyan nem kell cselekednünk, Hissz rá kell mutatnunk a hibákra, csak így fogjuk azokat teljesen kiirthatni.

Midőn kijelentem még, hogy a tanácsi javaslatát egész terjedelmében elfogadom, nem mulasztatom el megjegyezni, hogy felesleges volt ennek a dolognak ily nagy feneket keríteni.

Ami az orvosi bizonyítványokat illeti, — nyiltan kimondom — nem vagyok orvos. Én a volt polgármesterünket egészségesnek tartom, kívánom neki, hogy mindig ilyen egészséges legyen és élvezze sokáig, az emberi kor legvégső határáig nyugdíját.

Mutt nyán az ky Béla: Igen sajnálom, hogy ónagysága nyugdíj kérvénye fölött

nagy hibánk, hogy mindent látszatra itélünk meg.

Bizony felületesek a nők! Felületesek, mert szeszélyesek és mert szeszélyesek, öntudatlanul kegyetlenek.

Ibolya kikélelőstől ősz róza nyílásáig tartott a Rezső boldogsága. Napsugár szötte az utat előtte, biborfelhő takarta álmát, azt hitte, ébredése csak az égben lesz.

S mikor a nap bágyadtanban kelt föl, mikor a feihő bibora sápadni kezdett, azokból a kék szemekből a közeledő ősz borúja látzott. Az a gondolkodásra készülő hideg boru, mely elárulja, hogy a lélek messze jár attól, a kit az a mélységes szempár oly kegyetlenül mér végig.

Elgondolta szegény fiu mindazt, a mi a lelkiismeretét terhelte. Nincs, semmi sincs, a mivel őt megbántotta volna. Csak arra nem gondolt, a mit az az asszony mondott neki: mi nők nagyon, nagyon felületesek vagyunk...

Egyszer aztán megkapta a választ a néma kérdésre. Egy nyomtatott mesét arról a kreol arcú, fekete haju leánykáról, a ki neki csókot ígért. A mese alá az ő neve volt írva.

Rezső keserűen föl kacagott.

— Hát kiismertél végre. Ugy-e bűnös, megvetésre méltó bűnös vagyok?!

Don Silvio.

itt személyi vitát kell folytatni. Mert hiszen csak elvont kérdéstről vagyunk szó, vajjon egészségi okok javasolják-e a polgármester nyugdíjba küldését? Ez beigazolást nyert. el lett döntve a szakértők véleményével, ebben kételkedni sem nekem, sem másnak joga nincs.

E tekintve teljesen a személyi kérdéstől, kérdem az előttem szólott t. bizottsági tag urat, vajjon mindazon intézményeket, melyeket fölémlített, ha netán polgármester is lett volna, képes lett-e volna létesíteni, ha nincs pénz? Lehetett-e volna az adózó polgárság újabb megterhelése nélkül mindazokat a felpanaszolt hiányokat megszüntetni? Ez az egyedüli helyes érv, a mivel meg lehet cáfolni Littke ur vádjait.

De uraim, én 35 év óta ismerem e várost. Mint ezer és egy, olyan különbséget találok a mostani és az akkori Pécs között, nem csak az anyagi, de a kulturális téren is. Ezeket a város mind Aidinger vezetése alatt érte el. Nem szükséges tehát, hogy itt érdemeit egyenként felsoroljam; hisz működése nyilvános volt, hisz önként voltak hivatalba kritika gyakorolni felette s ezt meg is tették midőn egymásután ötször választották meg polgármesterüknek. Különösen Littke bizottsági tag ur is részese annak, hogy Aidinger működését Pécs város közönsége méltónak találta magához.

Ily ténykedési hosszú sorozat nem gáncsolást, hanem elismerést érdemel.

Addig is, míg megfelelő módját találom, indítványozom, hogy a közgyűlés érdemeit jegyzőkönyvében örökítse meg, s erről öt jegyzőkönyvi kivonatban értesítse.

Perls Armin dr. rabbi: Littke bizottsági tag ur koszorút akart nyújtani, de mielőtt átadta volna, minden egyes babért kiszakított helyéről.

Ezt mi hallgatag nem vagyunk képesek elviselni, mert polgármesterünk működése semmiképpen sem szolgált rá, hogy ily maró luggal döntsek le. Azért én ezeket a kiszakított leveleket újra összeszedem és úgy teszem, remélem az egész közgyűlés helyeslésével, az érdemes fejére.

Nem kell bővebben kiterjeszkednem tehát az ő érdemeinek ecsetelésére. Az előttem szólott bizottsági tag ur indítványa elfogadható: érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítjük, míg kellő módot és alkalmat nem találunk, hogy érdemeit más megfelelő módon is elismerjük és kifejezésre juttassuk. Égyelőre érjük be tehát ezzel és a tanács javaslatát egyhangulag fogadjuk el abban a biztos reményben, hogy bár Aidinger a polgármesteri székéből távozik, azért a város híve maradni.

Majerosy főjegyző rövid felszólása után Kardos Kálmán főispán kimondja a határozatot, mely szerint a tanács javaslata egyhangulag elfogadtatik és a nyugalomba vonuló polgármesternek a közgyűlés egyhangú elismerése kifejeztetik. Egyben a polgármesteri állásra a pályázat kiíratik.

Zárszámadások.

Az 1895-iki zárszámadások, miután azokat minden egyes bizottsági tag már megkapta, en block, elfogadtattak és helyeseknek találtattak.

A közigazgatási bizottság fél éves jelentése tudomásul vétetett.

Az új városháza.

Elvileg már egy régebbi közgyűlés elfogadta — a millennium alkalmából — az új városháza kiépítését. Azóta a városi főmérnök elkészítette a beosztási tervet, de mivel monumentális alkotásról lévén szó, a facade-ot, a lépcsőház tervét, a közgyűlési terem konstrukcióját más keszre kellett bízni, mert a városi főmérnöknek az erre szükséges idő nem állott rendelkezésére. Ezeknek a terveit Lang Adolf budapesti

műépítész készítette el, amiért számára 2500 frt tiszteletdíj egyidejűleg kiutalványoztatik.

Az új városháza kiépítése természetesen 257.011 frtba fog kerülni s ha a terv anyagi tekintetben is eszközölhető lesz, annak kiviteléhez azonnal hozzáfognak. A fő cél el lesz érve, a mennyiben az összes hivatali helyiségek — a jövő fejlődési viszonyokra való tekintettel el lesznek helyesbítők.

A tanácsi javaslat egyhangulag elfogadtattatik azzal, hogy a tervek a főjegyző hivatali szobájában közszemlére kitéssenek.

Somogyi szerződése.

Pintér II. aljegyző fölolvasta a Somogyi Károly igazgató által már aláírt végérvényes szerződést.

Cirják Ignác a helyárok tulmagasága miatt szólalt föl.

Littke József a színházban és környékén észlelhető tisztátalanságot kifogásolja.

Majerosy főjegyző e kérdéseket mind a színházi bizottság körébe vágónak mondja, melyet nyomban meg is választottak. A nagy bizottság 24 tagból áll s tagja minden hivatal főnök, a kis bizottság 8 tagból áll ennek különítményeképpen, a kik az állandó felügyeletet és ellenőrzést fogják gyakorolni.

A szerződés egyhangulag elfogadtatván jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz terjesztetik föl.

Az új központi temető.

Nagyobb vitát provokált a központi temető ügye, melyet a tanácsi javaslat a mályomi úton akar létesíteni 45 kat. holdnyi területen, melyre nézve a kisajátítási jog volna alkalmazandó. A szükséges pénz pedig helyi pénzintézetektől volna kölcsön útján beszerzendő.

Löwy Lipót dr. kritika alá veszi a tanácsi előterjesztést. Az új központi temető talajviszonyai bár megfelelők volnának a higiéniai kívánalmaknak, de kicsinynek találja a 45 holdnyi területet, ha számításba veszi, hogy átlag minden sírra 4-2 négyzet méter szükséges és évenként legalább is 900 ra megy a sírok száma. Ha hozzáveszünk, hogy kápolna, hullaház, a temető őrlakása, az utak több területet abszorbeálnak, ez a 45 hold talán egyelőre kifutja; de egy ilyen intézménynél száz évre kell számítani. Ennyi időre pedig a tervbe vett terület nem lesz elegendő. A közönség a kegyeletének sem hódolhat, mert az ide vezető utak rosszak; no meg azt is jól tudjuk, hogy milyen botrányos dolgok fognak végbemenni abban a temetőben, mely a sátor-tábor és a lövöld, tehát jobbról-balról a katonaság közé van ékelve. A pénzügyi viszonyok meg határozottan arra adnak utmutatást, hogy az új temetőt a barakk átellenében levő területen helyezzük el, a hol már jó ut is van, és sokkal közelebb fekszik a városhoz.

Cirják Ignác pártolja Löwy dr. indítványát, mert az mégsem járja, hogy a halottait meglátogató női nem csak rendőri fedezet alatt mehessen az új temetőbe. A siklósi országút keleti felén legyen tehát az új temető, ez a helyes.

Herbert János: Részemről nem osztom egyik felszólaló bizottsági tag ur nézetét sem; mert annak ha nem is célja, de az eredménye mégis csak az lesz, hogy a köztemető kérdését elodázza. Pedig annak sürgős megoldása kívánatos egy részt azért, mert a jelenlegi temetőkből rövid idő alatt kifogyunk, más részt pedig város terjeszkedési és közegészségi szempontokból is.

Városháza, a hol az évi elhaláloszások száma 1050 főre rug, évenként 2 kat. hold temető helyre van szüksége. Ily terület a budai külvárosi temetőben még néhány évig rendelkezésre állana, csak hogy itt azon anomália előtt állunk, hogy a temetővel napról-napra közelebb jutunk a városhoz; —

ellenben a szigeti-külvárosiba alig két évig tehetnek helyesülést, tehát nekünk már ezen szempontból is új temetőről sürgősen gondoskodni kell, mert se az elhaláloszások, sem a temetkezéseket, bár ideiglenesen is felfüggeszteni, vagy beszüntetni nem áll hatalmunkban.

De új temető berendezése és a jelenlegiek felhagyása és elvitése a város fejlődése érdekében is kívánatos.

Kisebbségi közönségben, a hol kiválólag a mezőgazdasággal foglalkoznak, nem kell attól tartani, hogy a közönség terjeszkedik, mert lakói kizárólag a föld termésére utalvák, csak annyian maradhatnak a faluban, ahánynak kenyere adhat; magyarul mondva: annyi pár és hásszám, a hány $\frac{1}{4}$ és $\frac{1}{2}$ telek van a község határában és az esetleges szaporulat kénytelen kivándorolni, hogy megélhessen.

Egészen mások a viszonyok kiterjedt, kereskedelemmel és iparral bíró városokban, aminő Pécs is. Itt a lakosok nincsenek határozott számhoz kötve, mint a falun, mert kereseti forrásuk az ipar és kereskedelem nem lokális. Tehát városunkban nemcsak a lakosok emelkedő száma talál megélhetést, hanem ide ösztönlik egyúttal a vidék fölé és kiköltözködő lakossága. A lakosok ezen két irányban szaporodásának azután szükségképpen következménye, hogy a város térben mindinkább kiépül.

Ha Pécs terep viszonyait megfigyeljük, úgy azt tapasztaljuk, hogy a város legtermészetesebb terjeszkedése délkeleti és délnyugati irányban van, a hol a jelenlegi köstemetőink területnek el, — ha még ezen kívül figyelembe vesszük azt, hogy az 1876. XIV. t. c. szerint a temetők ezen állapotukban, az utolsó temetkezéstől számított 30 évig fentartandók és csakis ezen idő lefogyta után használható területük más célra, pl. háshelyre, — úgy világos, hogy a mostani köstemetőink nemcsak a jelenben, hanem még legalább 30 évig lesznek a város terjeszkedésének természetes gátjai.

Végül szükséges a jelenlegi temetők beszüntetése és új, alkalmas temető megnyitása közegészségi szempontból.

Tudjuk, hogy a földbe betemetett hullák csendes föloszlási processzuson mennek át; a fejlődő gázokat legnagyobb részben elnyeli és ekként fertőtleníti a föld.

De ezen föloszlási processzus csak akkor normális és a fejlődő mérges gázokat akkor fogja legnagyobb részben a föld elnyelni, hogyha a talaj erre alkalmas lesz és elég száraz; ellenben nedves talajban a hullák föloszlása abnormalis és az azokból kifejlődő gázok jó része, — mivel a talaj nem képes abszorbeálni, — felszínre menekül és fertőzi a légkört.

Fájdalom, hogy éppen a budai külvárosi temető igen közel van a városhoz és talaja, különösen nedves évszakokban, vises, úgy hogy ott igen sok fertőző hullagás kerül felszínre és veszélyesteti a közelben fekvő városrészt.

Hatványozzák még a bajt a jelenlegi családi sírboltok, a melyek mindmegannyi gócpontjai a felszínre kerülő hullagásoknak.

Állításom igazságáról meggyőződhetünk hogy ha közelebről megvizsgáljuk ezen kripták konstrukcióját és az abban történő temetkezést.

A sírboltokat a föld színéig falassák. Ezen falra kerül a 4 darabból álló kökeret, a melyet a fedlap takar. Miután pedig oly ragasztó anyag nincs, a mely az idő viasztagáinak ellenáll, világos, hogy a sírboltot ezen kökeret és fedlap légmentesen nem zárja el, hanem abból a gázok a kölap és keret hézagai között kimenekülnek.

Kérdés már most az, vajjon a sírboltba kerülhetnek-e ily gázok? A válasz igenlő,

mert a hullák nem lesznek fertőtlenítve és az ércoporsókat nem ónozzák le.

Tehát a hullákból fejlődő gázok az ércoporsóból a kriptába, onnan pedig legnagyobb részt a kőkeret és lap hézagai között a felszínre kerülnek.

Méltóztatásuk még most tekintetbe venni azt, hogy az orvosi tudomány szerint a fertőző betegségekben elhaltak hullái évekig veszélyesek és képesek azon fertőző betegséget terjesztani, ugy elképzélhető, hogy minő imminens veszély rejlik a jelenlegi temetőben és kriptarendszerben.

A Cirják bizottsági tag ur által ajánlott telek hullámos, tehát ott sok földmozgósítás szükséges. Az árpádi utszakasra dülő része mély fekvésű, tehát vizes; ellenben a déli terület 200 holdon felül sík és némileg lejtős, tehát a csapadék-vizek róla lefolynak s ott örök időkre lehet temetőt létesíteni.

Legmegfelelőbbnek tartom tehát a mályomi dűlőt.

Az odavezető makadam ut kiépítése ugy is kötelességünk.

Ami a Löwy dr. és Cirják ur indítványa és a tanács javaslata közti különbséget illeti, az egész csak annyi, hogy az utóbbi esetben katonákat megkapjuk keleti szomszédnak, míg ha a Löwy urét fogadjuk el, akkor nyugati szomszédnak.

Papp József nézve egészen minégy, bármelyik tervet fogadják el. Ha a tanács javaslata megy keresztül, ott neki 5 holdja, ha a Cirjáké fogadtatik el, ott neki 4 holdja van, ami egyre megy, mert ez utóbbi helyen a földek valamivel drágábbak. Célszerűbbnek tartja azonban a kelet felé fekvő részt, mert ez által elérjük, hogy valóban központi temetőnk lesz.

Fekete Mihály t. főügyész különösen csak azt találja, hogy a szakbizottság ellenére most egyszerre a közgyűlés egészen másként akar határozni. Forma dat esse rei. Utasítsuk vissza a javaslatot ugyanahhoz a bizottsághoz.

Mutt nyánszky Béla folytonos: Eláll! kiáltások közt kezd szólni. Rá nézve közömbös, hogy hol lesz az új temető; egyre azonban figyelmezteti a közgyűlést, hogy jó lenne mindenekelőtt megkérdezni a katonai parancsnokságot, vajjon jobb felül, vagy balfelül van e kifogása, ha az új temető a sátor tábor közelébe kerül.

Papp Józsefnek éppen kapóra jött a sátor tábor emlegetése, ami a városnak karikás 140.000 frtjába került. Nem tekintve, hogy az államkincstárnak is közel félmilliója hever a barakkban, kérdezi, hogy miért fekszik ingyen e rengeteg összeg ebben a területben, ahol naponta 16 ember kuglizik.

Majorsosy főjegyző kijelenti, hogy ez nem tartozik a temető kérdéséhez, hisz az egyik az élet, a másik a halál. Ha majd viz lesz a barakkban, lesz akkor ott katonaság is elegendő.

Főispán ezután kimondja a határozatot, mely szerint Fekete főügyész indítványa elfogadtatik azzal, hogy egyben a katonai köröket is meghívják az újbóli bejárásra és együttesen terjesztik be a bizottság véleményét.

Apróbb ügyek.

Nagyon szökdöstek ezután a városatyák, úgy hogy Pinter aljegyző az ajtó mellől küldte őket vissza, ő fogván a kilincset. „Csak még öt percig, — kérem!” — Jobbára állva hallgatták végig az ezután villámvonaton sebességével lepörgetett tárgyakat.

A Pollák féle ház Ribaynak adatik el 15.500 frtéért. A jelen voltak nevei beiratnak, mint a kik egyhangulag megszavazták az eladást.

A tisztogatási költség alap kimerülvén, arra pótlólag 3000 frtokat megszavaztak.

Hasonlóképpen megszavazták a segéd-

tanítók 10%-os pótlékát, valamint 4 rendbeli 100—100 és egy rendőr öszevnyének 60 frt kegydíjat.

Ezzel az ülés d. e. 11 kor véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 9.

Simli Mariaka legújabb próbálkozása.

Mai postával egy nagy iv telenyomatott papirost kaptunk, melyet „pártfogó figyelembe” ajánl

Simli Mariaka
a „Nemzetközi Haladás”
főszerkesztője és kiadója.

— Simli Mariaka?!... Van-e, ki e nevet nem ismeri: kiáltottunk fel Petőfivel.

Simli Mariaka, aki hajdan reverendába öltözött és jámbor theologusok között hallgatta az egyetemi professzorok előadását; aki később lapot szerkesztett Székesfehérvárott s egy versenytársnőjéről (már t. i. a szépségben) olyan tárcát közölt, melyért sajtó-pert és lovagias affért akasztottak a nyakába; aki legutóbb egy debreceni napilap valóságos belső (nem titkos, de nyilvános) munkatársa lett: ime új vállalatba fogott.

Főszerkeszt és kiad egy „Nemzetközi Haladás” című „legújabb fővárosi illusztrált nagy havi folyóirat”-ot, melynek előfizetési ára:

Megindulás előtt:	
1 évre	12 frt
1/2 "	6 "
Megindulás után:	
1 évre	12 frt
1/2 "	7 "

Egyes szám ára: 1 frt 20 kr.

A „Nemzetközi Haladás” egyetemes magyar (német, angol, olasz, francia, román stb.) kulturpolitikai, műbölcsészeti, szak- és szépirodalmi, szép- és iparművészeti havi folyóirat többek közt mellékleteket is ad, melyek közül a második így fog „kinézni”:

Ideálok. Nemzetközi Szépségalbum (Kis leányok, nagy leányok, fiúk és ifjak, menyecskék, férfiak, matronák, aggastyánok.)

A képzőművészetek nemzetközi modell gyűjteménye, számonkint 3. 100 □ %-nyi aranymetesésű műlapokon: mely a „Magyar Szépek Arcképcsarnoka” címen, Hazánk, „Külföldi Szépek Arcképcsarnoka” címen a Külföld összes kiváló uri és parasztszépeit s — különböző típusokban; — a gyermekkor-tól egész a legkésőbb korig bemutatja; az utóbbiakat az illető tájak festői népviseletében.

I. évfolyam.

I. Cyklus. Magyar Szépek. Budapest.

- Martiusi ibolyácskák. (Gyermekek.)
- Májusi gyöngyvirágok. (Ifjú leányok.)
- Déliké. (Menyecskék.)
- Magyar pálmák. (Ifjak és férfiak.)
1. Téli zöldek. (Matronák.)
2. Télizöldek. (Aggastyánok.)

A „Haladás”, mint szálló madár, s szálló ének, országról-országra, vidékről-vidékre, alakról-alakra, típusról-typusra, szoborról-szoborra, hangszerről-hangszerre, könyvtárról-könyvtárra, művészről-művészre, műtárgyról-műtárgyra, műtárról műtárra röppen s bemutatja főleg az embert, a költőt, az eszményi szép embert, a világ minden táján, kőben és vásznon, könyvben és dalban: bemutatja főleg az életben, testi és lelki, nyilvános és magánéletében; bemutatja a földön s az „égben”: a való országában s az ideák s az Ideál honában; bemutatja mezítlentül s bemutatja mezben: a faj, a nemzet, az idő s a hely, a nem és a kor, a rang és a vallás, a szokás és a divat mezében; bemutatja a kis és a nagyvilágban; az erdőn, a mezőn,

a vizen, a tűznél, a piacon s a háznál, a templomban s az utcán, a magányban és a társaságban.

A „Nemzetközi Haladás” névleges előfizetői- (előjegyzői-) nek száma szeptember 1-től október 26-ig:

Székesfehérvár-, Somogy- és Veszprém-megyéből	318
Arad-, Szolnok- és Hajdum.	430
Budapestről	280

Összesen 1028

Tényleges előfizetői október 26 án 52.

Érdekes, hogy a felhívás nemcsak a szerkesztőség, kiadó és kiadóhivatal, de a szerkesztő lakcímét is közli. Debrecen, Kis-Várad-utca 2111. sz. (Honny soi, qui mal y pense!)

S végül a „Nemzetközi Haladás” „legfőként” a Bárendező Bizottságok Nagyontisztelt Tagjainak figyelmét kéri s ugy az Ő, mint a Családtagok — főleg a Mamácskák! — munkatársi szives közreműködését, az

„Ideálok”

című szépségalbum képeinek begyűjtésénél: — melyben a „világszépek” minden nemből és nemzetből korból és osztályból képviselve lesznek; s melynek összeállítása a műizlést és műértelmet, műérzék-szeretetet igényli meg munkatársakul; melyben a képek teljesen díjmentesen közöltetnek s ugy a szerkesztőség, mint a kiadóhivattal szemben mire sem köteleznek.

Különösen felhívjuk a Férfitársaság figyelmét a Hölgytársaság, a Hölgytársaságét a Férfitársaság; a Férfiek figyelmét a Feleségek, a Feleségeket a Férfiek; a Fivérekét a Nővérek, a Nővérekét a Fivérek; a Mamák figyelmét a Fiúk, a Fiukét a Mamák; a Papák figyelmét a Lányok, a Lányokét a Papák — postafordulattal elvárt fényképeire, lehetőleg cabinet-, vagy makartalakban.

Pályázat.

A „Nemzetközi Haladás”-t képviselő szerkesztőségi és kiadóhivatali irodák felelős vezetésére, a magyar megyék minden székvárosában.

A „Haladás” nyújt:

- Teljesen felszerelt irodát, fűtéssel és világítással;
- 40 frt havi fizetést;
- 33%-ot, az előfizetések és hirdetések gyűjtése után.

A „Haladás” kíván:

- Gyakorlott irodalmi s irodai munkatér, a megyei kulturhírek begyűjtése s kulturcikk szerkesztésében;
- naponta 2-3 órai irodai s ugyanannyi ügynöki működést, a megyei székváros s hetenkint 2-3 napi ügynöki utazást — a szerkesztőség és kiadóhivatal jegyére, vagy költségére —, a megye területén;
- naponkénti elszámolást postauton s hetenkint személyesen.

A pályázatok január 1-ig, a Debreceni Képviselőség címére kéretnek.

... És most érezve férfiúi gyarlóságunk szörnyű voltát, térdre borulunk szeretetreméltó kollegánk, Simli Mariaka kiasszony legújabb próbálkozása előtt (ő maga előtt nem tehetjük, mert fájdalom, ha tudjuk is a lakcímét, de Debrecen egy kissé — messze van) és sok-sok szerencsét s az 1028 névleges előfizetőnek minél hamarabb — tényleges előfizetővé válását kívánjuk neki!

Napirend 1896. november 10-én.

Naptár: kedd, nov. 10. — Róm. kath.: András. — Prot: Márton. — Görög-kel. (okt. 29.) Anasztázia. — Zsidó: Kislev 5. — Nap két 6 óra 44 perckor; nyugszik 4 óra 12 perckor — Hold két dőlben; nyugszik este 9 óra 1 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg, légnymomás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe, ködös idő s nyugatou csapadék várható.

Közgazgatási bizottság ülése a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

Jegyzői vizsga a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

Népfelkelési szemle reggel 8 órakor.

Színház: „Denise“, szinmű.

— **(Filharmonikusok estélye.)**

A pécsi filharmonikus társulat szombaton este tartotta a jótékony négyzet helyiségében első kamarai hangversenyét, mely igen szépen sikerült. A műsor első száma Mendelssohn vonós ötöse volt, melyet Löhr Vilmos, Girardi József, Wallerstein Bódog dr., Mihajlovits és Zoller Károly precíz harmoniával adtak elő. Utána Beethoven „Sonata appassionatá“-ját énekelte dr. Tolnai Vilmosné urnó az ő remek intonálásával, majd Niedermayer János és Taky Gyula énekkettőt adtak elő, nagy hatást érve el a előadásukat egy újabb dallal is megtoldva. Végül Händl D-moll vonós koncertjét hallottuk Müller Róbert, dr. Wallerstein Bódog, Girardi, Gerő, Mitzky, Mihajlovits, Müller Antal, Zoller, Némethy, Niedermayer, Steyskál, Wirth és Ekhardt Antal kitűnő előadásában, Löhr Vilmos karnagyi vezetése alatt. A közönség a hangverseny minden számát nagy tetszéssel fogadta. Itt említjük meg, hogy az egyesület ezentúl minden második kedden tartja társas összejöveteleit.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszéknél, Kotsis János kir. ítélőtáblai irodai igazgatóvá történt kinevezetése folytán meg

üresedett telekkönyvvezetői állásra ma irták ki a pályázatot. A 800 frt évi fizetéssel és 245 frt lakbérátalánnyal javadalmazott kir. törvényszéki telekkönyvvezetői állásra a pályázatok 2 hét alatt nyújtandók be Sával Kálmán, kuriai bíró, a kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Ujabb gyász.)** A csak csütörtökön elhalt Kovátsits János halálával gyászba borult Kovátsits-családot ismét gyász érte. Kovátsits Károly, volt kereskedő, az elhunyt Kovátsits János testvére, vasárnap délután meghalt. Haláláról a következő gyászjelentést vettük: „Alulírottak a sz. sz. részvételtől áthatott nagyszámu rokonság mély fájdalomtól megtört gyászszívevel jelentik a szeretett jó édes apa, testvér, sógor, illetve rokonnak, Kovátsits Károly nyugalomba vonult kereskedőnek, folyó évi november hó 8-án d. u. 3 órakor, életének 67. évében szivhűdés következtében történt gyászos elhunytát. A szeretett halott hült tetemei f. hó 10-én d. u. 4 órakor fognak Kossuth Lajos-utca 6. számú gyászházban beszenteltetni s azután a budai-külvárosi közsirkertben lévő családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat folyó 11-én d. e. 8 órakor fog az elhunyt lelkiútjára a sz. Ágostonról címzett plébánia-templomban az Urnak bemutatni. Pécsen, 1896. évi november hó 8-án. Fényeskedjék jó lelkének az örök világosság! ifj. Kovátsits Károly fia, Ratkovits Ferencné sz. Kovátsits Mária, Kovátsits Antal, Jankovits Hugóné sz. Kovátsits

Hermin, testvérei. Ratkovits Ferenc, Jankovits Hugó, Krautzak János, öz. Ferlich Antalné sz. Krautzak Emilia, Krautzak Gyula, Kovátsits Antalné sz. Wittenbarth Teréz, sógorai és sógornői.“

— **(Tornaegylet Siklóson.)** A siklósi fiatalok általában a testedzés és sport hívei elhatározták, hogy tornaegyletet alakítsanak. Alírási íveket bocsájtván ki, csakhamar 43 tag jelentkezett úgy, hogy az egyesület felállításának mi sem állt most már útjában. Tegnap tartották meg a siklósi városi közgyűlési termében az alakuló közgyűlést s így az egyesület nemsokára meg is kezdte működését.

— **(Halálozás.)** Mák Ferenc, életének 56 ik évében, vasárnap éjjel elhunyt. Temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz a Makár-utca 6. szám alól a szigetikülvárosi temetőben. Az engesztelő szentmise szerdán délelőtt 10 órakor mutatattik be lelkiútjára a Ferencrendiek plébánia templomában. Az elhunytat gyászolják özvegyén és testvérén kívül a Mák, Dergáts, Philipovits és Ganter-családok s széleskörű rokonság.

— **(Uj vasut.)** A kereskedelemügyi miniszterium a napokban tárgyalta a pécs-dolnji-miholjáci vasut ügyét, mely hivatva lesz a Dráva folyó áthidalásával az anyaország és Horvátország között újabb forgalmi összeköttetést létesíteni. A vasut a pécsi állomástól kiindulva, Regenye, Vissló, Harkány, Siklós és Gordisa állomások érin-

vel, a mint azt asszony, bucsu nélkül, kimegy a szobából.

— Okosabb ez az asszony, mintsem hittem. Még csak szcenát sem csinál, hanem elvál tőlem nyugodtan. Est már szeretem; legalább megmentett a kényelmetlen feladattól, hogy tudtára adjam a viszonyunk unalmaságát.

S magára veszi köpenyegét s ki megy a szobából. Bezárja az ajtaját, de a kulcsot nem teszi zsebre, amint szokta, hanem odaadja az elébe siető öreg házmesternének.

— Meddig is van a szoba kifizetve, asszony?!

— Épen elsejéig, nagyságos uram.

— Nos, hát ha lakója jön, akár még ma kiadhatja. Jó egészséget!

— Igenis, kérem alássan. Kezeit csókolom, nagyságos ur!

Hajlong alázattal a vén asszony s mikor a kapitány kint van az udvarból, nevetésre huzódik ráncos szájaszéle.

— Haha! Bizonyosan összekoccantak a szerelmesek. Hiába, ilyen az élet; beleununk a szerelembe is. Node csak valami új lakót kaphatnék minél hamarabb, hogy ne álljon üresen az elhagyott fészek, hamár kirepültek belőle idő előtt a szerelmes galambok.

A két szerelmes galamb közül pedig az egyik, a kapitány füttyörészve sietett végig az utcákon, a legelső munkásleánynak is — kivel találkozott — mélyen a szemébe nézve; — a másik, Schnábele Fanny, pedig otthon ült a szobájában és egy levelet olvasott.

XVI.

— Nem! Nem bírom eltérni tovább!

A szenvedély és harag vegyes hangján csattantak el a szavak a nő ajkáról, a ki asszonyi szépsége teljes bájában állt ott a férfi előtt.

— Hát mit akarsz tenni, drágám? Kérde a férfi, a kinek hangja bizonytalansága, csaknem félsz, aggódo reszketése sehogysem volt összhangzásban az uniformissal, mely természetére simult s mely a katonát láttatta benne.

— Mit? Hogy mit? Hahaha! S még te kérdehetsz ilyent, a ki szeretsz?! . . . Hát elválok tőle; kiadom neki az utat; vagy én megyek ki a saját házunkból, ha kell. De többé egy fedél alatt nem leszek vele; nem, soha!

S az asszonynak szikrát hánytak a szeméi s öklöbe szorul a keze. S az a kis kezét megfogja a férfi s kérielni igyekszik a haragos asszonyt.

— De hát csillapulj, Fanny! Hissen nem vagyunk-e elég boldogok így is?

Loberreich kapitány e szavai azonban csak még nagyobb haragra ösztönzik Schnábele Fannyt.

— Hát ez boldogság neked? . . . Eh, jól van; ha neked az, nekem nem! Meguntam már az örökös

tésével és a Dráva folyónak áthidalásával vezetettnek Dolnji Miholjácig, a hol a belicekapelnai helyi érdekű vasut állomása mellett végződnek. A vasut iránya és vezetése csak nagyobb nehézségek leküzdésével oldható meg, mert asámolni kell a hegyes vidék nehézségeivel. Az 51 kilométer hosszú vasutvonal — a Dráva hidat bele sem számítva — pályakilométerenkint 46 091 forintba fog kerülni, hosszásámitva pedig a hidnak 1,200.000 forintnyi költségeit, a kilométrikus egységösszeg 69.437 forintra emelkedik. A vasut nevezetesebb műszaki alkotása a Dráva áthidalása lesz. Ezt a hidat a közuti forgalomra is berendezik. A vasuton kilenc állomás lesz.

— **(Tanügyi kinevezések.)** A vallás és közoktatásügyi miniszter Jellinek Márk paksi isr. tanítót a szenici polg. iskolához, Zelesiny Aladár báttaszéki tanítót a vingárdi állami iskolához, Magyar Zsigmond tolnassántói tanítót pedig a pogányi állami iskolához tanítókká nevezte ki.

— **(Meggűntetett gondnokság.)** Vörösi József kisbicsérdi lakost tékozlás miatt annak idején a pécsi kir. törvényszék gondnokság alá helyezte. E gondnokságot most a kir. törvényszék megsűntette.

— **(Új imaház.)** A baptista vallásfelekezet új imaházat rendezett be magának a Citrom-utca 16. szám alatt. Az új imaház felszentelése vasárnap délután 3 órakor történt meg, nagyszámu hívő jelenlétében, amikor is Holländer H. hitszónok alkalmi beszé-

det mondott s a kellő cerimoniák közt az új imaházat felszentelte.

— **(A véres családi dráma második áldozata.)** A múlt hó 30-án reggel a bányatelepi uton lefolyt véres családi drámának már második áldozata is van. A dráma — mint akkor részletesen megírtuk — úgy történt, hogy a jelzett időben Smarka Ferenc bányász a feleségét a bányatelepi uton meg akarta ölni. Háromszor mellbe szurta s mikor látta, hogy az asszony összeszik, maga ellen fordította a kést és felhasította a hasát, minek következtében még ott a dráma színhelyén kiszenvedett. A megszuirt asszonyt bevitték ápolás végett a városi kórházba, a hol azonban az tegnap délután sebeiben meghalt. A rendőrség jelentést tett a megkéselt asszony elhalálozásáról a törvényszéknek, minthogy azonban boncolás szükségessége nem forog fenn, az asszony holttestét ma délután eltemették. Az öngyilkos férj által a halálba kergetett szegény asszony után öt gyerek maradt, köztük egy fiatal leány és két iskolásfiú.

— **(A geberdusz napja.)** A tegnapi vasárnap mindenféleképpen csendes nap lett volna, ha nem zavarja meg a geberdusz ereje. De hát megsavarta és a rendőrségnek éppen öt darab geberdusztól berugott emberrel volt dolga a tegnapi szent napon. Közöttük egy, a ki foglalkozására nézve bányásznak állította magát, a Király-utcában olyan rakoncátlanságot csapott, hogy a rendőrök kénytelenek voltak bekisérni a városházára,

hol aztán a kóterban aludta ki a virtuskodásra nógató geberduszt a fejéből. Egyebekben pedig nem történt az egész tegnapi napon semmi.

— **(Őszi dalestély.)** A „Pécsi Dálárda“ folyó hó 21-én tartja őszi dalestélyét a Vigadóban. A dalestély műsora a következő: 1. Késő vágy, Horváth Ákostól. 2. Magyar Népdalok, Hoffertől. 3. A hajós álma, Abt Ferencről. 4. A szent honért, Huber Károlytól. 5. A „Marseillaise“, Rouge de L'Isletől.

— **(Meggűvesett házaspár.)** A szentírás azt tartja: „Aki téged kővel dob meg, dobd vissza kenyérrel.“ Tóth János váraljai legény azonban nem követte a szentírás szavait, hanem haragosait annyira megdobálta kővel, hogy e miatt most a bírósággal lesz dolga. Ugyanis Szloboda Mihályt és nejét Tóth János megleste és valóságos közaport zuditott rájuk, azután áldozatait otthagya a sötétben, elmenekült. Tóth tettét tagadta, de az eset tanuja, Kakas János reávallott, dacára annak, hogy őt 2 frttal meg akarta vesztegetni.

— **(Tolvaj segéd.)** Szegárdon Franck Dező kereskedősegéd a Pirnitzer-féle üzletben volt alkalmazva s a napokban meglapta gazdáját. Franck azzal tette magát gyanussá, hogy elakarta hagyni az üzletet s az elutazás előtt 8 nappal már feladta ládáját. A ládát azután rendőrileg lefoglalták, melyben 124 frt ára lopott tárgy volt. A meggondolatlan fiatal ember a büntetéstől való félelem miatt öngyilkossági szándékból

titkolózást; nem akarok többé rejtőzködni a világ előtt s külvárosi bérszobáczkában élvezni a szerelmet. Szabad akarok lenni s ma utoljára léptem át ennek a rejtekhelynek a küszöbét.

Itt pihenést tart egy kissé a felhevült asszony. Ránéz a férfire tüzes, izzó pillantással s aztán a következő pillanatban egyszerre nyugodt, fenyegetően nyugodt lesz. És kezd beszélni higgadtan, csendesesen.

— Hiszen ismered a sorsomat. Fiatal voltam, szerelemre vágytam s az uram elhanyagolt. Tette bármiért, akkor nem kerestem. No meg aztán azt hittem, hogy az anyagi gondok, majd a dicsőségvágy vonják el tőlem, Ssivemnek azonban nem tudtam parancsolni. S a sors összehozod teveled s én boldog voltam.

— Voltál? Óh ne okoss fájdalmat ezzel a szóval!

— Igen, voltam. S az is maradtam volna talán; ha meg nem tudom, hogy férjem nem az anyagi gondok és a dicsőségvágy miatt hanyagol el, de elhanyagol egy nő miatt! Érted: egy nő miatt?!

Loberreich kapitány erre csakugyan nem gondolt és a meglepetéstől alig értette meg.

As asszony azonban nem magyarázta neki tovább, hanem folytatta szavait ismét szenvedélyes, felhevült hangon.

— Megcsalt, már akkor is, mikor én még szerelmi vágyban sohajtottam utána. Megcsalta az apámat, a ki eszreket költött rá s nem lett, készakarva nem lett képviselő csak azért, mert a szeretője úgy kívánta. És csalna most is tovább, ha mindezt meg nem tudom s véget nem vetnék ennek a gyalázatos állapotnak!

És kicsi keze ökölbe szorul az asszonynak s megfenyegeti a levegőt.

— De véget vetek! Így legalább szabad leszek s nem láncol le semmi ahhoz a megutált nyugós élethez.

Loberreich kapitány, ha most ismerfe volna csak meg az asszonyt s nem lenne szerelmük már éppen elég idős arra, hogy beleunjon, bizonynyal térdre borul az asszony előtt e szavak közben:

— És az enyém leszel, egyedül az enyém, drága szép szerelmem!

Igy azonban csak meg van lepve nagyon, kényelmetlenül érzi magát nagyon és szeretne menekülni a szcena elől nagyon.

— De hát hogyan tudad meg?!

Kérdi, hogy mondjon valamit.

Az asszony pedig ránéz hidegen és szeméből kipattan a dac, az elégedetlenség szikrája.

— Ha meglátogatsz a jövő héten, mikor már elváltak a férjemtől, akkor megmondom. Most pedig menni akarok.

S idegesen rántja el a férfitől az elébe nyujtott köpenyt, mely inkább csak arra való, hogy beburkolózhassék bele s fátyolozott arcát is a gallérja közé rejtse, mint sem hogy meleget adjon, mire különben nincs szükség szeptember elején. És aztán kisiet a szobából, ki az udvarból az utcára s vissza se néz többet. Ott végig siet egy két sikátoron s aztán előszólit egy fiakkert az utcasarkon s beleülvén, viteti magát az esthomályban haza.

Loberreich kapitány pedig egyet csettint a kezé-

a Dunába ugrott, de még idejében kimentették. Most a szegvárdi ügyesség börtönében elmélkedik a fölött, hogy mégis csak legjobban, ha az ember nem nyúl a máséhoz.

— **(Bejárógatott a pincébe.)**

Májor Pál hógyéssi lakos mindennap este rendszeresen bezárta pincéjét, reggelre sértetlennek is találta a lakatot, mégis azt tapasztalta már jóidő óta, hogy valaki éjjelenként borait megdézsmálja. Hogy megtudhassa, ki járogat be a pincébe, őrt állított fel, a ki meg is csípte Májor Ferenc hógyéssi legényt, a mint a pince szelelőjén bemászva, a hordókból lopóval szivta a bort és üvegekbe töltögette. A tetten kapott tolvaj bevallotta, hogy már jóideje üzi manipulációját és hogy a lopott bort Szavató János és Márton hógyéssi lakosoknak szokta eladogatni.

— **(Veszedelmes tolvaj leány.)**

Egy veszedelmes tolvaj leányt tartóztatott le szombaton este Trixler Aladár rendőrbiztos. Dörnyei Katalinnak hívják az illetőt, aki már régebb idő óta hely nélkül van a lopásokból szerezte meg magának a könnyelmű élethez szükséges pénzt. Így először halottak estéjén a temetőben ellopta, illetve lekapta Eichler Margit szolgáló válláról annak 4 frt 50 kr. értékű kendőjét s azzal odább állt. Azután Varga Erzsébet, fiatal munkásleányt a következő furfangos módon fosztott meg 1 frt 70 kr keresményétől: A kis leány a Megyeri-malomból jött haza a munkából s találkozott vele. Dörnyei Katalin megkérdezte tőle, mennyit keresett s mikor a leány a kezében szorongatott 1 frt 70 krt megmutatta, kivett a zsebéből egy bugyellárist és odaajándékozta a lánynak, hogy tegye bele a pénzt. Mikor a leány a pénzt beletette a bugyellárisba, azt mondta neki a tolvaj:

— Mutasd csak, ugy-e szép pénztárca? No, nézd, milyen jó lesz ez neked!

A lányka odaadta neki a pénzzel együtt a bugyellárist és Dörnyei Katalin elfutott vele, a faképnél hagyva a meglöpött leánykát. Minde csinyje azonban talán ki se derül egyhamar, ha a leány be nem áll a mult héten kisegítőnek egy uriházhoz. Ott is lopást követett el azonban mindjárt harmadnapot otthléte után, többféle fehéreneműt és egy zseborát tüntetvén el. A mellett másképp is manipulált és Schusztér Jánosné hentesétől a család kontójára 1 frt 7 krajcár áru huszt vett; a min astán tuladott. Ezen azonban rajtavesztett és ekkor a rendőség kezébe kerülvén, Trixler Aladár rendőrbiztos ügyesen véghezvitt nyomozása folytán bizonyult rá mind a fentebb elősorolt lopás is s így a veszedelmes tolvaj leány most a törvényszék elé kerül.

— **(Lucifer az angyalok közt.)**

Egy rabiatus ember állt ma reggel 9 óra után a pécsi kir. törvényszék előtt. Angyal János és társai bűntudatában hirdették ki a harmadbírósi ítéletet s az Angyalok közt akadt valami Horváth Ferenc nevű nyakas, izgága ember, aki az ítélethirdetés után valóságos feleselésbe akart elegyedni az elnöklő bíróval s a királyi ügyésszel. Még az sem használt neki, mikor fegyveres őrt állítottak a háta mögé s dacára annak, hogy Zsolnay György kir. főügyész helyettes kiadta a paran-

csot, hogy ha még egyet szól a rabiatus ember, kötözzék meg: kint a foglyok szobájában ismét kitört a düh az elítélt emberből s olyan lármát csapott, hogy az ügyész személyesen is csak akkor bírta csendességre, mikor megkötözték a két szuronyos börtönnyomban elkísérte az ügyesség fogházába, ahol majd megpuhul az alatt a hét hónap alatt, amit súlyos testisértés miatt büntetésül kapott.

— **(Uj szivarok.)** Legközelebb egy új fajta virginia szivar fog forgalomba hozatni, amelyet — mint értesülünk — a kincstár 4 krajcáron fog árusítani. A szivarnak igen tetszetős a formája és a kiknek kóstolni alkalmuk volt, igen dicsérőleg szólnak róla. E szivarfajból a kassai dohánygyárban több mint 200 ezer darab van már készletben.

— **(Ninos tanító.)** Tolnavármegye több községében és pusztáin szünetel a tanítás amiatt, hogy a kiirt pályázatok a csekély fizetés miatt meddők maradnak. Tanító hiány van Majos, Agárd, Tevel, Závod községekben és Alsó- és Közép Tengelic pusztákon.

— **(Szabad Israel.)** Szabad Israel-nek nevezi magát az az új vallásfelekezet, mely a vallás- és közoktatási miniszternek a törv. értelmében szervezeti szabályzatát most jelentette be. A szabályzatát, szabadelvűség és hazafiság lengi át, a mi már abból is kitűnik, hogy a templomi imák és énekek magyar nyelven végzendők és hogy a egyes párokat esketési szertartásban részesíti. A szabad israeliták a főváros izraelita intelligenciájához és az ország izr. hitközségeihez felhívást intéznek az ügy körül leendő csoportosulás végett. A felekezet élén áll többek közt a volt megyei főrabbi és congresszusi képviselő dr. Knorr F. József és értesüléstünk szerint a főrabbi az israeliták értelmiségének nagy része hozzácsatlakozván azt tervezsi, hogy az új felekezet révén, mind a négy izraelita pártnak egységes képviselőt megteremtse.

— **(Az új képviselőház képe.)**

Az ország megválasztotta képviselőit, csak egy-két kerületben lesz még pótvagy új választás és így az új Ház képe már teljességében előttünk áll. A képviselőház nagy hivatala legalább már megalkotta a maga beosztását és elhelyezte az új honatyákat — pártok szerint. Legnagyobb fejtörést az okozott, hogy hová tegyék a néppártot. Eleinte a centrumba akarták tenni, oda, a hol a pártonkívüliek voltak, végre is azonban abban állapodtak meg, hogy a szélsőbal legutolsó padjait, az u. n. hegyet adják a néppártnak. Azokról a helyekről tehát, a hol egykor Károlyi Gábor gróf, Madarász József és az egyházpolitikai javaslatok többi lelkes barátai ültek, ezentúl a revisió harcossai fognak csatázni. A nemzeti párt elhelyezése is munkát adott. A felényire leolvadt párt tagjai nem elegendők arra, hogy az összes padsorokat betöltsék, melyen egy hóval ezelőtt még szoroson egymás mellett ültek, de viszont Apponyi Albert grófot sem akarták régi helyéről elmosdítani. Ugy ha tároztak tehát, hogy Apponyi gróf megtartja régi helyét, pártja pedig közvetlenül mögötte foglal helyet, a többi üresen maradó pad-

rokat pedig a kormány fölös csatlósáival fogják betölteni. A kormánypart tehát az egész Háson szalagként vonul végig, mely végre is a néppárt soraiban vész el. A függetlenségi és 48-as párt régi helyen marad — ilyen lesz az új Ház képe.

— **(Idegen tehén a csordában.)**

Helesfa község tehéncsordájába a napokban egy idegen, fehér szőrű, 4—5 évesnek látszó eltévedt tehén vetődött, melyen P jegy látható. Az eltévedt tehenet a község istállójába vitték, értesítették róla a szentlőrinci szolgabírószéket. A szolgabírószék most felhívja az eltévedt tehén gazdáját, hogy jóssága átvétele iránt jelentkezzen.

A legújabb külföldi gyártmányú villamvilágítási cikkek, u. m. csillárok, falikarok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre éküzereznél Pécsen Király (fő) utca.

Irnök. A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár délutáni foglalkozással irnokot keres. Saját kezűleg irt ajánlatok a pénztár hivatalos helyiségében (Széchenyi tér 12. sz.) nyújtandók be, hol közelebbi feltételek is megtehetőek.

○ **A Millenniumi Ujság Pécsről.** A millenniumi tömértelen irodalmi vállalat közt nem utolsó helyet elfoglaló „Millenniumi Ujság”, magyar-német-francia nyelvű folyóirat f. hó 1-én megjelent s a mai postával nekünk is beküldött 16 ik száma egész 14 oldalnyi terjedelemben Pécs városáról szól. A város történetét közli első helyen s astán „Pécs vezető férfiai” cím alatt bemutatja Kardos Kálmán főispán, Majorosey Imre főjegyző, Vassary Gyula főkapitány arcképeit és életrajzeit. Majd „Pécs ipara” gyűjtőcím alatt ismerteti: 1. A Zsolnay-féle keramikai gyárt, irván keletkezéséről, fejlődéséről és jelenlegi állapotáról s hozzá Zsolnay Vilmos és Zsolnay Miklós arcképeit. 2. Az első cs. és kir. szab. Dunagőzhajósági társaság közszembányászatát ismerteti, közölvén Wiener Rajmár bányagazdát arcképeit és a Ferenc József-akna és a Thomen-akna látkepeit. 3. A pécsi léghajógyártásról ír, a gyár épületét és Krásonyi Ferenc arcképeit mutatván be. 4. Angster József és fia orgona és harmonia gyárt ismerteti, Angster József arcképeivel és a gyár épületének s az orgona teremnek bemutatásával. 5. A Höfler testvérek és társa bőrgyártásról van szó a füzetben s látjuk Höfler Jakab, Höfler Nep. János arcképeit és a gyár épületét. 6. Kindl Ferenc gőzgép, műszerész és épületfeleselési tárgyak gyárt ismerteti s hozzá Kindl Ferenc arcképeit. 7. Práger és Steiner volt Pintér József parquette és gőzfűtésgyárt. 8. Az első pécsi mész- és gőstéglagyárt. 9. Dieness György épület-, butorasztalos és butoraktárát. Astán Pécs kereskedelme gyűjtőcím alatt szó van: 1. Tauszig Zeigmond, cs. és kir. udvari szállító bor és pálinka nagykereskedéséről és villányi szőlőtelepéről, adva Tauszig Zeigmond arcképeit. 2. Oblatt A. szőlőbirtokos és bornagykereskedőről. 3. Wesselsky Ferenc utódai bornagykereskedéséről. 4. Muldini testvérek üveggyári raktáráról. Továbbá Jánosi Engel József bornagykereskedőről és a „Vadember” szállodáról, mely rovatban Mihálovits György arcképeit is látjuk és a Bedő kávéházról, meg a Krausz Zeigmond nemzetközi hirdetési és ügynökségi irodájáról. Végül a

Ferenc József gőz-, kád- és zuhanyfürdőt ismerteti a füzet, melyben 4 oldalon német ismertetés is van a összeviszása 12 sor francia.

A terjedelmes és beható monografia Ha k a s c h Lajos tollából került ki a szerző-jének dicsőretére válik, bár a város történetét, jelenlegi társadalmi életét és kulturális intézményeit ismertető bevezető részének befejező sorai:

„Két napilapja közül különösen a „Pécsi Napló“ áll kiváló munkatársai és fővárosi összeköttetései révén a kellő színvonalon“ nem tüntetik fel az objektív történetírót. . . Vagy talán ez is jó hasznot hajtó reklám, mint a füzet tulnyomó nagy része?!

○ Uj magyar szók. Kritikai hetiszemlénk a „Jelenkor“ legutóbb pályázatot tűzött ki, harminc idegennyelvű szónak jó magyar szóval helyettesítésére, — beérkezett vagy 300 pályázat, mégis csak 10 szót talált a bíráló bizottság olyannak, mely a kényesebb igényeket is kielégíthetné. Az 1—1 arannyal jutalmazott szóalkotások a következők:

programm = előkép,
kongresszus = sereglés,
plágium = orozmány,
sztrájk = csödköny
deficit = hiánylat,
tip = nevezés,
refrén = viaszatéró,
korzó = pálya,
konstatál = megállat,
poent = csattanó.

Nemzeti művelődésünknek ez idő szerint nincsen fontosabb ügye, mint a nyelvtisztaság és a természetes nyelvfejlés kérdése. Ezért szeretjük e szópályázatot, mert a nemzeti szellem ébredését semmi sem mozdíthatja jobban elő, mintha nyelvünk tisztaságára ügyelve minden közkeletű fogalomra helyes magyar szót alkotunk. Nem könnyű a feladat, küzdeni a kórság ellen, mely a nyelvújító korszak örökbecsű vívmányai ellen indított irtó hadjáratban áll, de mikor az irányadó férfiak a közönséghez fordulnak, az pedig gondolkodik a szóalkotásokon és így tényleg küzd az irodalmi nyelvünket éléltelenítő ragály ellen, akkor, ha lassan is, de biztosan haladunk a kitűzött cél felé. (St.)

○ A vigécek tegnap este ismét megtöltötték a színházat. Az előadás kitűnő volt a darab jóízű bohóságain sokat nevetett a közönség. Az öt vigéc szerepében Erdélyi, Bihari, Polgár, Baghi és Perényi teljes sikerrel játszottak, de különösen excellált Erdélyi Miklós, a fővigéc minta-ábrázolásában és Polgár Sándor, az ő karakterisztikus Ábeles Samújával. Igen jók voltak Boross, Polgárné, Csiky, Hegyesi Róza, Bogár és Bodroghiné; Thuró Ilona pedig szép dalaival keltett általános hatást. Eredeti alakot mutatott be Országh is, Csámpás hordár szerepében, s a divatját még most sem mult Jambót pedig kétszer kívánta halani a publikum, nem is szólva arról, hogy Polgár kupléit nyolcszor ismételtette meg. (→)

Törvénytörök.

§ Elnáspángolt tolvajok. A mult évi augusztus 17-én történt, hogy ifj. Molnár János és Ment Márton dunaszekcsői lakosok bemásztak az uradalmi kertbe fényes nappal, hogy ott körtét szedjenek. Vesztükre vetemedtek azonban erre a tilos dologra, mert mikor kijöttek a kert falán, Gyurica Mihály községi helyettes rendőr rajta csipte őket. Gyurica, bár mindakét elfogott legényt személyesen ismerte és tudta, hogy

azok állandóan Dunaszekcsőn laknak, mégis bevitte őket a község házába, ott elzárta őket a kóterbe, bikacsékkal meg is verte őket s csak jó háromórás fogság után bocsájtotta őket szabadon. A megvert legények azonnal orvoshoz mentek s látéletet vevén sebeikről, feljelentették a rendőrt súlyos testisértésért és személyes szabadság megsértéseért a mihez a vizsgálat eredménykép a hivatalos hatalommal való visszaélés vádja is csatlakozott. Ifj. Molnár János különben vádját visszavonta időközben, mert Gyurica megfizette neki a költségeit és mert sebesülése rövid öt hat nap alatt meggyógyult s így csak könnyű testisértést képezett. Ment Márton sebesüléséről is kitűnt, hogy pár nap alatt gyógyult, így hát ennek vádja is csak könnyű testisértés vétségére devalválódott. Mindezek bizonyítására azonban egész csomó tanut kellett kihallgatni, a mai végtárgyaláson, melyen ifj. Molnár János meg sem jelent, csak Ment Márton, A végtárgyalás eredménye végre is az lett, hogy a bíróság vádlottat 25 frt pénzbüntetésre és rendőri állása elvesztésére ítélte. Az elítélt felebbezett az ítélet ellen.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvénytörökknél.

1896. évi november hó 11-én.

7245/96. Rebling Sándor és társa ellen magánlak megsértése miatt.

7341/96. Takács Mari ellen lopás miatt.

7342/96. Horváth József és társa ellen lopás miatt.

1896. évi november hó 13-án.

6620/96. Wiener Miksa ellen, két rendbeli magánokirat hamisítás és sikkasztás miatt.

6731/96. Fichtl Károly ellen sikkasztás miatt.

6774/96. Rieger András és társai ellen, magánlak megsértése miatt.

TÁVIRATOK.

— **Felfedezett örmény összeesküvők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A konstantinápolyi rendőrség felfedezte az örmény bizottságnak 800 tagból álló névsorát és leleplezte tervüket, amely abból állt, hogy a Jildisz palota felett és a török városrészben éjjeli időben bombákkal megtöltött apró léggömböket bocsájtának fel, amelyek bizonyos magasságban felrobbanva a szultán palotáját és a törökök házeit elpusztították volna.

— **Az engedelmes szultán.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hannover nyilatkozata után a szultán elküldte titkárat Cambon nagykövethez, közölve vele szigorú intézkedéseit, amelyeket az örmény üldözések elfojtása tárgyában tett s értésére adta azt is, hogy a konstantinápolyi prefektust, mivel a zavargások idején gyengeséget árult el, állásától felmenti.

— **A politikai párbajokról.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sima párbajgyeiben valószínűleg becsületbíró-ságot fognak egybehívni. A kir. ügyészség indítványára a budapesti büntető törvény-

szék megindította Ugron Gábor ellen párbaj vétsége miatt az eljárást s elhatározta, hogy ugyanez ügyben Kossuth Ferenc kiadatását fogja kérni a képviselőháztól.

— **A portugál királyné Budapestén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A portugál királyné a tegnapi nap folyamán meglátogatta a nemzeti múzeumot s délután jelen volt a népszínházban, hol Veró György „Ezer év“ című alkalmi darabját adták. A darabban előforduló magyar himnust a királyné páholyában állva hallgatta végig. Este megtekintette a Somossy-féle orfeumot.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Életnagyságu fényképek bármilyenü kis képek után jutányos áron készülnek.

Táj és épület felvételek vidéken is eszközöltetnek!